

Коритото на рѣ-
китѣ е вдълба-
но между висо-
ки стръмнини,
хубаво залесени
съ гори. Водата
имѣ е бистра и
затулена отъ
върбалаци и ел-
хи, които се
оглеждатъ въ
водата, изъ коя-
то играе вкусна
и пѣстра мрѣна.

Рѣка Велека. „Квасене“ на конопъ.

Тукъ, въ това гористо гнѣздо на хайдушка Странджа, се е родилъ и отрасналъ Стоянъ Русевъ, който по-после става прочутъ детски писателъ — *Дядо Благо*, известенъ на децата отъ 30—40 години насамъ съ своитѣ стихчета и разкази. Вече 70-годишенъ бѣлобрадъ старецъ на 16. януарий миналата 1938 год. той склопи очи въ столицата и ни напустна за винаги.

Тия гори и дива природа сж първитѣ му впечатления, първата му радостъ.

Бедни сж жителитѣ на този странджански край, защото обработваемата земя, освенъ че е слабо плодородна и недостатъчна, но е и разпрѣсната по стръмнини и баири. Затова колко мъжки и непосиленъ трудъ изсипва населението, докато събере оскѣдната си прехрана презъ баири, долища и стръмнини. Затуй странджанецътъ е прекалено трудолюбивъ, скромненъ, трезвенъ, честенъ. Кражбата тукъ е почти непозната.

Покрай незадоволителното земедѣлие, твърде развито е и скотовѣдството, а напоследъкъ, отъ 10—15 години, се притури кжде повече, кжде по-малко, и препитанието отъ горитѣ. За тази целъ се основаха въ всѣко село горски кооперации, правятъ се пжтища, търсятъ